

זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה.

ואם תאמר שאותם יסודות ראשונים יתבטלו, הרי כתוב (שם) הנה אנכי מרביץ בפוף אבניך. מרביץ לתנן השבור. מה זה בפוף? כמו שנאמר, (מלכים ב ט) ותשם בפוף עיניה. יש אבנים שנקראות פוף. מה הטעם של זה? אומר רבי אלעזר, סוד הוא, וסוד זה נתן לדעת לקוצרי השדה.

בא וראה, אותן אבנים של יסודות ציון וירושלים, חס ושלום ששלטו עליהם שאר העמים, ולא שרפו אותם ולא נשרפו, אלא פלם נגזו, והקדוש ברוך הוא גזו אותם, וכל אותם יסודות הבית הקדוש נגזו, ולא אבד מהם אפלו אחד. וכשיחזר הקדוש ברוך הוא ויקים את ירושלים על מקומה, אותם היסודות של האבנים הראשונות יחזרו למקומם ולא תשלט בהם עין אחרת (רעה), פרט לזמן שאדם יכחל את עינו באותו הפוף וימלא את עיניו ממנו, ואז יראה את כל האבנים והיסודות של ירושלים מתקנים על מקומם, שלא שלטו בהם שאר העמים. וכל אותן אבנים יקרות האחרות, וכל אותם בניני האבנים, כלם עומדים על מקומם.

ואז, (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. מה זה בשוב ה'? אלא כששלטו עליה שאר העמים, הקדוש ברוך הוא העלה אותה למעלה, ובאותו הזמן הוא יחזירנה למקומה, שכתוב (שם) בשוב ה' ציון. בשוב ה' ודאי.

ובא ראה, כל מה שנסתר מן העין ולא נתנה לעין רשות לשלט בו, לא תוכל לשלט בו העין, פרט

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפוף אבניך. ובא ראה, כל

זמנא, יתוסף נהירו עלאה, לעילא ותתא. ואי תימא אינון יסודי קדמאי, יתבטלון. הא כתיב (ישעיה נד) הנה אנכי מרביץ בפוף אבניך. מרביץ לאתקנא תבירא. מאי בפוף. כמה דאת אמר (מלכים ב ט) ותשם בפוף עיניה. אבנים אית דאקרון פוף. מאי טעמא האי. אומר רבי אלעזר רזא איהו, ורזא דא למחצדי חקלא אתיהיב למנדע.

הא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלם, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא כלהו אתגניזו, וגניז לון קדשא בריך הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא כלהו אתגניזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד. וכד יהדר קדשא בריך הוא ויוקים לה לירושלם על אתריה, אינון יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינון אבנין יקרין אחרנין, וכל אינון בנייני אבנין, פלהו קיימי על קיומיהו.

וכדין (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב יי' ציון. מאי בשוב יי'. אלא כד שליטו עלה שאר עמין, קדשא בריך הוא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יי' ציון. בשוב יי' ודאי.

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתיהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא,

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפוף אבניך. ובא ראה, כל